

บทที่ 5

สรุป

สภาพพื้นที่ปลูกที่มีความลาดเอียงสูงมีผลต่อการแผ่กระจายของราก ความหนาแน่นราก มังคุดที่ระดับผิวดินด้านล่างของแนวความลาดเอียงมากกว่าด้านบนของแนวความลาดเอียง แต่พื้นที่มีระดับความลาดเอียงน้อยพบการแผ่กระจายของรากและความหนาแน่นรากเท่าๆ กันทั่วทรงพุ่ม พื้นที่ระดับความลาดเอียงสูงกว่าการลดลงของปริมาณความชื้นในดินหลังได้รับน้ำลดลงรวดเร็วกว่าพื้นที่มีระดับความลาดเอียงน้อย และพื้นที่มีระดับความลาดเอียง 12 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่อต้นได้สูงที่สุด และที่ระดับพื้นที่ 15 เปอร์เซ็นต์ เป็นอันดับรองลงมาและมากกว่าพื้นที่มีระดับความลาดเอียง 9 และ 6 เปอร์เซ็นต์ การเกิดเนื้อแก้วพื้นที่มีระดับความลาดเอียงสูงมีผลต่อการเกิดเนื้อแก้วน้อยกว่าพื้นที่มีความลาดเอียงต่ำ และพื้นที่มีระดับความลาดเอียงสูงมีผลเนื้อปกติมากกว่าพื้นที่มีระดับความลาดเอียงต่ำ

สภาพพื้นที่ปลูกที่มีระดับน้ำใต้ดินสูงมีผลต่อการแผ่กระจายของรากที่ระดับความลึกน้อยกว่าสภาพพื้นที่มีระดับน้ำใต้ดินต่ำ พื้นที่มีระดับความลึกของน้ำใต้ดินต่างกันมีผลต่อปริมาณผลผลิตมังคุดคือ พื้นที่มีระดับน้ำใต้ดินปานกลางมังคุดสามารถให้ผลผลิตต่อต้นมากกว่าพื้นที่มีระดับน้ำใต้ดินสูงและระดับน้ำใต้ดินต่ำกว่าด้วย แต่การเกิดเนื้อแก้วพบมากกับผลผลิตในสภาพพื้นที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ภายใต้ในสภาพพื้นที่ปลูกดังกล่าว ถ้ามีปริมาณน้ำฝนในช่วงเก็บเกี่ยวมาก การเกิดอาการเนื้อแก้วจะเป็นมากขึ้นด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนที่ต้นมังคุดได้รับ คุณภาพภายในผลในแต่ละระดับความลาดเอียงและความลึกของระดับน้ำใต้ดินไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างผลเนื้อปกติกับผลเนื้อแก้วพบว่าผลเนื้อปกติมีปริมาณความชื้นในเปลือกและเนื้อผลน้อยกว่า และความแน่นของเนื้อผลน้อยกว่าผลเนื้อแก้วเป็น 2 เท่า แต่ปริมาณกรดที่ไทเทรตได้และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มากกว่าผลเนื้อแก้ว

จากผลการศึกษาทั้งสองสภาพพื้นที่ปลูก แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของน้ำหรือความชื้นในดินในสภาพพื้นที่ที่แตกต่างกันก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลต่อการแผ่กระจายของราก ปริมาณผลผลิตและคุณภาพผลผลิตมังคุด ซึ่งในทางปฏิบัติเกษตรกรควรคำนึงถึงเรื่องการจัดการน้ำที่มีมากหรือน้อยเกินไปตามอิทธิพลของสภาพพื้นที่ปลูกที่จะมีผลต่อผลผลิตและคุณภาพผลผลิตด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสม